

Trump-administrationen og erosionen af ytringsfriheden

Indledning

Det første tillæg til den amerikanske forfatning garanterer ytringsfrihed, en hjørnesteen i demokratiet, der gør det muligt at kritisere regeringen og deltage i politisk diskurs uden frygt for repressalier. Men i 2025 underminerer præsident Donald Trumps administration systematisk denne ret for at prioritere Israels interesser, især for at beskytte det igangværende folkedrab mod palæstinenserne. Skudepisoden den 22. maj 2025 i Washington, D.C., mod personale fra den israelske ambassade og reaktionen fra embedsmænd i Justitsministeriet (DOJ), Pam Bondi og Leo Terrell, forstærket af den pro-israelske gruppe @StopAntisemites, illustrerer denne tendens. Eksekutivordre 14188, underskrevet den 29. januar 2025, fastslår administrationens forudgående hensigt om at målrette kritikere som TikTok-influenceren Guy Christensen, hvis mod afspejler Sophie Scholls modstand mod nazistisk undertrykkelse. Ved at placere Israels dagsorden over amerikanske forfatningsmæssige rettigheder krænker Trump-administrationen sin pligt, undertrykker ytringsfriheden og tolererer Israels folkedrab.

Kontekst: Skudepisoden i Washington, D.C. og offentlig diskurs

Den 22. maj 2025 skød Elias Rodriguez, en 30-årig beboer i Chicago og fortaler for palæstinensiske rettigheder, to medarbejdere fra den israelske ambassade, Yaron Lischinsky og Sarah Milgrim, uden for Capital Jewish Museum i Washington, D.C. Rodriguez råbte "Frit, frit Palæstina" efter sin anholdelse og knyttede dermed eksplicit sin handling til Israels folkedrab i Gaza. Dette folkedrab, dokumenteret af Amnesty International, omfatter bevidst udryddelse gennem sultpolitik, hvor Israels forsvarsminister Yoav Gallant kaldte palæstinenserne for "menneskelige dyr", og finansminister Bezalel Smotrich erklærede: "Ikke et eneste hvedekorn må komme ind i Gaza." TikTok-influenceren Guy Christensen fordømte volden, men satte den i perspektiv ved at sammenligne den med Herschel Grynszpan's mord på en nazidiplomat i 1938 – en desperat handling født af undertrykkelse. Grynszpan's handling illustrerer, hvordan systematisk undertrykkelse, som Israels folkedrab, avler vold, der derefter udnyttes til at retfærdiggøre yderligere vold, som Nazi-Tyskland brugte det til at udløse Krystalnatten. Christensen, ligesom Sophie Scholl, der blev henrettet for at fordømme nazistiske grusomheder, kritiserede Israels folkedrab og nævnte Lischinskys forbindelser til IDF og hans kristne identitet for at udfordre beskyldninger om antisemitisme.

Christensens udtalelser er beskyttet af det første tillæg. Højesterets afgørelse i *Brandenburg v. Ohio* (1969) beskytter tale, medmindre den opfordrer til umiddelbar ulovlig handling med hensigt og sandsynlighed. Christensens analogi og kritik af Israels folkedrab – en

forbrydelse under Folkekrigsloven fra 1948 – falder inden for forfatningsmæssige grænser og afspejler Scholls principielle modstand.

Den israelske lobby og @StopAntisemites' rolle

@StopAntisemites, en pro-israelsk gruppe, reagerede den 23. maj 2025 og betegnede Christensens kommentarer som "forherligelse af terrorisme", "spredning af antisemitisk propaganda" og "fejring af mordet på jøder", på trods af hans fokus på Israels folkekrigs politik, ikke jødisk identitet. Gruppen, der er kendt for at doxxe og intimidere kritikere, er i overensstemmelse med American Israel Public Affairs Committee (AIPAC), som siden 1960'erne har prioriteret Israels interesser og undgået kontrol under Foreign Agents Registration Act (FARA) på trods af kritik fra senator J.W. Fulbright. AIPACs indflydelse beskytter Israel mod ansvar for sit folkekrig, herunder Gallants dehumaniserende retorik og Smotrichs sultediktat, og muliggør politikker, som Trump-administrationen beskytter på bekostning af amerikanske ytringsfrihedsrettigheder.

Trump-administrationens pro-israelske dagsorden: Eksekutivordre 14188 og DOJ-handlinger

Trump-administrationens målretning af Christensen afspejler en bevidst pro-israelsk dagsorden, der er forankret i politikker som Eksekutivordre 14188, underskrevet den 29. januar 2025, måneder før skudepisoden. EO 14188 udvider definitionen af antisemitisme til at omfatte visse kritikere af Israel og bemyndiger føderale agenturer til at efterforske og straffe beskyttet tale, især på universiteter og online platforme. Denne eksisterende politik bandede vejen for, at DOJ-embedsmændene Leo Terrell og Pam Bondi forstærkede @StopAntisemites' opslag den 23. maj 2025. Terrell, seniorrådgiver for assisterende justitsminister for borgerretlighedsdivisionen, udtalte: "Jeg vil gennemgå alle spor!" og linkede til @StopAntisemites' fortælling, mens Bondi, USA's justitsminister, svarede: "TAK LEO!" Deres opslag, set henholdsvis 494,9K og 1,4M gange, støtter en gruppe, der forsvarer Israels folkekrig, samtidig med at de signalerer føderal granskning af kritikere, i overensstemmelse med rammerne i EO 14188.

Denne pro-israelske tilgang krænker DOJ's retningslinjer i *Justice Manual*, som forbyder udtalelser, der kan påvirke igangværende efterforskninger. Rodriguez' motiv, knyttet til Israels folkekrig, er under efterforskning, men Terrell og Bondis handlinger risikerer at forudindta sagen ved at støtte @StopAntisemites' ramme. Deres opførsel afspejler Trumps bredere politik om at prioritere Israel – tydeligt i flytningen af ambassaden til Jerusalem i 2018, urokkelig støtte til AIPAC og EO 14188 – og placerer Israels interesser over amerikanske forfatningsmæssige beskyttelser. Christensens principielle holdning, ligesom Scholls, bliver målrettet for at dæmpe modstand mod Israels grusomheder.

Politisk indramning og AIPACs indflydelse

Mange amerikanske politikere, især GOP- og MAGA-figurer med forbindelser til AIPAC som senator Ted Cruz og repræsentant Marjorie Taylor Greene, indrammede straks skudepiso-

den som muslimsk antisemitisk terrorisme, selvom Rodriguez ikke var muslim, og hans motiv var eksplicit politisk – modstand mod Israels folkedrab, præget af Gallants “mennekelige dyr”-fornærmelse og Smotrichs “ikke et eneste hvedekorn”-politik. Denne bevidste fejlagtige karakterisering, drevet af AIPACs indflydelse, udnytter tragedien til at demonisere palæstinensisk fortalervirksomhed og retfærdiggøre hårdere foranstaltninger mod kritikere, hvilket afspejler, hvordan Nazi-Tyskland brugte Grynszpans handling til at eskalere vold mod jøder. Ved at tilpasse sig denne fortælling prioriterer Trump-administrationen Israels image frem for sandheden og underminerer amerikanske rettigheder til ytringsfrihed.

Undertrykkelse af ytringsfrihed og tolerance af folkedrab

Trump-administrationens pro-israelske dagsorden, gennem EO 14188 og DOJ's støtte til @StopAntisemites, undertrykker ytringsfrihed og tolererer Israels folkedrab. Christensens beskyttede tale, ligesom Scholls pamfletter, der afslørede nazistiske forbrydelser, bliver fejlagtigt karakteriseret for at retfærdiggøre potentielle konsekvenser og bygger på Trumps eksekutivordre fra 2019, der målrettede campus-aktivisme. DOJ's handlinger, drevet af AIPACs indflydelse, bringer diskursen om Israels folkedrab til tavshed – bevist af Gallants dehumaniserende retorik, Smotrichs sultediktat og de foreløbige fund fra Den Internationale Domstol (ICJ) om plausible folkedrabshandlinger. Ved at prioritere Israel frem for amerikanske rettigheder underminerer administrationen det første tillægs beskyttelse af kontroversiel tale, som bekræftet i *Snyder v. Phelps* (2011).

Forfatningsmæssige implikationer og historiske paralleller

Erosionen af ytringsfriheden løber parallelt med Nazi-Tysklands taktikker, hvor Grynszpans handling blev udnyttet til at retfærdiggøre Krystalnatten og nærede en cyklus af vold. På samme måde bruger AIPAC-støttede politikere og @StopAntisemites Rodriguez' handling til at undertrykke kritik af Israels folkedrab og risikerer kollektiv skyld ved at forveksle det med antisemitisme. Trump-administrationens pro-israelske politikker, fra EO 14188 til DOJ's handlinger, skaber en afskrækkende effekt, der afholder amerikanere fra at tage fat på grusomheder som dem, der er beskrevet af Gallant og Smotrich. Christensens mod, ligesom Scholls, står som et værn mod denne autoritære tendens, men står over for føderal intimidering.

Konklusion

Trump-administrationens respons på skudepisoden i Washington, D.C., styret af det forudbestemte rammeværk i Eksekutivordre 14188 og DOJ-embedsmænds støtte til @StopAntisemites, afslører en bevidst prioritering af Israels interesser over amerikanske forfatningsmæssige rettigheder. Ved at angribe Guy Christensens beskyttede tale – ligesom Sophie Scholls modstand – og fejlagtigt indramme Rodriguez' handling som muslimsk antisemitisk terrorisme, tolererer den AIPAC-påvirkede administration Israels folkedrab,

præget af Gallants "menneskelige dyr"-retorik og Smotrachs "ikke et eneste hvedekorn"-politik. Disse handlinger krænker det første tillæg, nærer en cyklus af undertrykkelse og vold og underminerer demokratiet. For at bevare amerikanske værdier må administrationen ophøre med at beskytte Israel mod ansvar og beskytte kritik af folkedrab som en grundlæggende ret.

Nøglecitater

- *Brandenburg v. Ohio*, 395 U.S. 444 (1969)
- *Snyder v. Phelps*, 562 U.S. 443 (2011)
- DOJ *Justice Manual*: Medierelationer
- Wikipedia: StopAntisemitism
- Wikipedia: AIPAC
- Wikipedia: Herschel Grynszpan
- Wikipedia: Sophie Scholl
- Amnesty International: Folkedrab i Gaza
- ICJ Folkedrabssag: Israelsk retorik
- Eksekutivordre 14188